

של סג'רה ופתח תקוה

וינק את מציאותה הגיאופוליטית עם חלב האב, נועד מטבעו להשיג את העצמאות הדינית ואת ההשתלבות במרחב.

במונחים צבאיים: תפקיד הגל הראשון היה להקריב את עצמו כדי לכבוש את ראשיההחוף. תפקיד הגל השני היה לבססו, להביט ויהיה זלזלם למציאות של קבע.

אולם הצמרת של הדור הראשון סירבה להסתלק, והדור השני לא הצליח להקים מתוכו צמרת שהיתה מסוגלת לסלקה. אין זאת תופעה נדירה בהיסטוריה. חובי רו עליה מתקרים מלומדים. ההיסטוריון ארנולד טוינבי הקדיש לה פרק ארוך. הוא הסביר בצורה מדעית מדוע מוכרחת כל צמרת מהפכנית להפוך בעל-כורחה לתקלה בדרך המהפכה הבאה. המהפכן של אתמול

חזית הפסיד באבירעגילה וברושלים, כאשר סיים את המלחמה מבלי להשיג שלום פנימי או הכרעה צבאית.

לו ירד בוג'י מן הכנף המדינית עם היבחר הכנסת הראשונה, היה תפקידו בהיסטוריה נראה כמו עט מולו חיובי. אולם בוג'י לא היה מסוגל לכך. בעולם חדש לי גמרי, במציאות חדשה לגמרי, נשאר הוא המנהיג היחיד והבלי יכול. הצעיר מפתח תקוה, שעבר בוג'י נתיים את גיל ה-60, התעקש לי הנחיג גם בתקופת שדהיבוקה. יתכן שאין להאשימו בכך. שום צמרת מנהיגים לא ויתרה מעולם על שלטונה מירצון. תמיד דורשה דחיפה מסייעת, עזרה

תצפית

(כל הזכויות שמורות)

מדיניות "הכה וראה", שבה נקטה ישראל בסיכסוך המואץ, נמצאת לפני שינוי. לאחר שהחולד ההפגנתי לא נשא כל פרי בתוך מצרים או בבירות המערב, בכיוון פתיחת התעלה לאניות ישראליות, הוחלט על נקיטת קו פעיל יותר.

בשלב הראשון יופעלו שגרירי ישראל בווינגטון, לונדון ומוסקבה, אשר יזהירו כי ישראל תראה את עצמה חופשית להשתמש בכל האמצעים להבקעת מעבר לאניותיה בסואץ.

כצעד שני יועלה מחדש בפני מועצת הבטחון ההסגר הבלתי-יחוקי שהוטל על התעלה על-ידי המצרים, למרות ההגלית האיום נגד הסגר זה. ישראל מקווה לתמיכתן של מדינות רבות שלא גילו בעבר התלהבות לתביעה השואלית.

החזית הידרונית תעמוד במרכז ההתפתחויות המשניות הקרובים. התנגשויות-הגבול יחריפו ויתרבו, בשרשרת של התקפות ופעולות תגמול.

כתוצאה ממצב זה, ישיבו ויבקר במרחב מזרח הא"י דאג האמריקאית, שיחדש את מאמציו להרגעת המצב. אך הפעם לא יושג הסדר נוסף ולא יתקבלו תביעות להפסקת האש ללא תנאים. לאור שפעמיים כבר הופר הסכם כזה על הפסקת אש, תענה ממשלת ישראל את הדרישה כי כל הסדר של הפסקת אש חדש יהיה כפוף להגשמה מלאה של כל סעיפי הסכם שביתת הנשק בין ישראל לירדן, אשר ירדן טרם הסכימה לבצעם. בתוכה, סעיף שמורה של הסכם רוזויל, הקובע כי על ירדן לאפשר מעבר חופשי לישראל לרח הצופים ולכחל המטרה וכן פתיחת כביש לטרון.

אחד המצבים לקריזים ממדיניות ירדן להמשך קיומה במדיניות. למרות מאות השבים בפני ממשלת ישראל יש

לצפות כי בחודשי החורף יגיעו לישראל שירות של מאות עולים מארץ זה, ובתוספת גם עולים צעירים.

תקנות ממשליות קיימות לחירוש העי ליה מרומניה.

התקנות האחרונות שראש ממשלת הנהל גזאתהנאל נהיה עשוי לחיות יי ירדה על ישראל, נחלו. הן ירדו כיום אחר מתן. הנהלים שגורש ממשלה מצרים, קיבץ ללא פירוש גם את הסקתה לכדי ישראל. דבר זה

יכשיל להוסיף את טענות של טטה שות בבירות אלה במסגרת של פתח. פועלים בסירות אלה ניהוים בתי-דנים של הנהל החסינים. כל המסלולות חסות טלא לחתונות לזכרי חסיה הישראלית.

אל תמצה לבידלים מתקדם של משי קמת זערת מני, ההקרת את פרישת הפגנות השבת בירושלים. לאחר שהיה רבה, יפורטמו פתי החתונות, במקום טקנות

אחידות של חברי הוועדה, במקרה זה, יתאחדו בדעתם וישרדש הוועדה, השופט המחוזי מני, וחברי הוועדה ד"ר וולטר אבלס ועוזר-דין חיים קרונובלד. לעומתם יתייצבו שני חברי הוועדה הדתיים, ז"ר יצחק ארנסט ובנצאל וז"ר פזק שלדינגר.

חוק הנישואין ישתנה. לאחר שהוברר כי הגיל המינימלי של 17 שנה לבנות מביד לא נועט על בנות עדות המורה, המליץ משרד הסעד על הורדת הגיל המינימלי להכנסת נעוה לחופה בשנה אחת, עד לגיל 16 שנה, ואילו גיל הבחורים ירד אף הוא בשנה, ל-17.

הקונפדרציה הציונית-המסלית, ארגוןהג העולמי המז אחר את הצ"ל והפרוגרסיביים בחוקילארץ, עומדת בפני פירוק. ההתנגחויות בין שתי המפלגות בארץ, שבמרכזן עמדה הצטרפות הפרוגרסיביים לממשלה בלי השתתפות הצ"ל, מתקרבות עונה לשיא, למרות נטיות התייחד של מנהיגי הקונפדרציה בחוקילארץ.

הממשלה תעשה צעדים דחופים להרגעת רוחות הציבור הדתי בארצות-הברית. לאחר הידיעות הראשונות על התנגשות הדמים בין דתיים ושוטרים בירושלים, הובעו על-ידי מומחים חששות רציניים של ויכוח הכנסות המגבית המאוחדת. כדי להוכיח גותיים בארצות-הברית כי טענת החוגים הקיצוניים על רדיפות אנטי-דתיות בישראל הן פרי תעמולה עומד כנראה לצאת בשליחות שר הדתות משה שפירא, לסידור של שבועות אחדים.

לא מן הנמנע שזו הפעם הראשונה יכניעו הדתיים בער מהירותה של אשה לכהנת ראש-עיר. בדוניהם קאלוציוניים טוויים בין הדתיים והציונים-הכלליים, עלתה מועמדותה של חנה לוי, טקנית הצי"ל ולשעבר קצינת צה"ל, לתפקיד ראש-עירית ראשון-לציון.

ההקלות המוניעיות לשבנות הביניים במסיתחמנסה לא יצאו לפועל. לערות הפרסומת הרבה שניתנה להצעת אלה, אין כל סיכוי שיתקבלו על-ידי הקונגרסיה הממשלתית.

שלוש הישראליות שצאמו עליידי צלב השבועון "לייף" לא יזכו בולן להופיע מועד רפיו. מהמסרכת הניו-יורקית של השבועון, נמטר כי רק תמונה אחת של יפסיה ישראלית, או לכל היותר שתיים, יפורטמו.

פועלי ציון, בשנת 1910. בתמונה השלישית עומד בימי עם יצחק בן-צבי ורחל ינאית באלכסנדריה, בימי מלחמת-העולם הראשונה (1915). התמונה הרביעית, שצולמה כעבור זמן קצר, מראה את החתן דוד בן-גוריון עם כלתו, פולה באמריקה.

או הקיפה, מצד הצמרת הבאה. שום דחי פה כואת לא באה בישראל. אמנם, הדור הצעיר הוליד מתוכו כמה דמויות מנהיגיות. אולם כל האגשים מסוגם של יגאל אלון, נחשה כרמל ומשה דיין הצי שגנו דווקא כאנשים-בוע. הם היו מצביאים מזהירים, פקידים מוכשרים. כהגידעות, כוצרי היאודיה פוליטית חדשה, פשוט לא היו קיימים. וללא השקפת-עלם חדשה, לא ייתכן צמרת מנהיגה חדשה.

אין מראה מן אמי יותר בהיסטוריה מגע החי עם צרכי המציאות החוטמת. היא היתה לגלגל-שיניים המסובב בכל כוחה, אך אינו מגיע כלל לגלגל השגה אותו נר עד יגיע. לפי הביטוי הצברק הוא "מס" תובב על ריק". בשנים הראשונות של קיום המדינה לא היה הדבר מורגש כל כך. העניה ההמנית סזכה להמנה עבודה רבה. עבותה שהתי אימה לרוחה ולחכונתיה. אולם גם העניה ההמונית ההפסקה, בתוקף המציאות ששמה לה סייגים כלכליים ופוליטיים.

היתה זאת המציאות החדשה של המדינה, שהעמיתה לעוני הדי צמרת הקשיישה את בעיות כל הדי בעיות: הצורך לבסס את המדינה העצמאית במרחב, לפרוץ את המצור שהוטל עליה, לפתוח בי פניה אפיקים מריאים להתפתחות והתעצמות — בקיצור, לשלב ארי תה במציאות של המרחב.

הצעיר מפתח תקוה, שראה את הערבי הראי שון שלו ערב יום הולדתו ה-20 וסלד בגלוי מכל מגע עמו, האיש שהשקיף על הבעיה הערבית בפתח-תקוה ובסגירה מעל לכונת הרובה של משמרות העבודה העבי ריה, לא היה מסיגל להתמודד עם בעיה זו ולהתגבר עליה. הגלגל הסובב כמו ת-מיד, אולם הוא לא יכול היה לתפוס בשינוי של גלגל המציאות.

הוא השמרן של היום והריאקציונר של מחר. כל צמרת עולה לגדולה מפני שהיא מצי טיית בתכונה היסודיות הרושיות להג שמת הצרכים של תקופתה. כאשר נולדים דור חדש ותקופה חדשה, בעלי צרכים חד שים לגמרי, שוב אין הצמרת הקודמת יי כולה לספק, מאחר שיש לה סגולות אחי רות. היא רוצה לשמר על אשר השיגה. היא רואה בהבטחת הקיים את המטרה ה עיקרית. אין לה אובי יותר גדול מאשר נציגי השלב הבא, הטוענים לשינוי, להפיכה כך קרה גם לדור של פלונסקי. היתה בו חרוות-הנצחון. הוא הי שיה יותר מאשר העין אף לחלום בראשית צעריה. והוא לא יכול היה לחבון כי עצם הוישה שינה לחלוטין את המציאות, וכי המי ציאות החדשה, פרי עמלו שלו, יצרה בעיות חדשות, המחייבות פתרונות חדשים, אנשים חדשים.

התקופה שהחלה עם המרד הערבי ה של רציו ונסתיימה עם סוף מלחמת תשי"ח היתה תקופת מעבר. למטה קמו כוחות חדשים בעם. אולם בן-גוריון, כטכ סיסן מפלגתי מזהיר, הצליח לרכב על הי גל מבלי לטבוע בו.

העובר של העצמאות העברית השתדל לפרוץ מרחם המנט. משמאל לחץ ה פלמ"ח, אשר ביגוי קיצין בו ככל יכולי תו. מימין לחצה המהמרת הפורשת. אשר ביגוי פקד לא פעם למסור את חבריה לידי הכולטת הבריטית. נוצר לחץ עצום שדחה את הישוב לקראת עצמאותו. בן-גוריון לא הנהיג תהליך זה, אולם הוא הצליח שלא לפגר אחריה יתר מדי. הוא הלך עם הורם, יצר את תכנית בילטמור, השיג לבסוף את חלוקת הארץ. בניגוד לכל יועציו, ניבא מראש כי תפי רוצן מלחמה כללית בין ישראל ועמי ערב. בכמה משלבי המלחמה נתגלה כמנהיג אמרי תי. אולם את פרות נצחונם של היילי הי